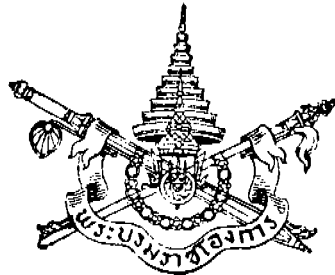

๕๕๐

ตอนที่ ๕๑ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ สิงหาคม ๒๔๕๕

พระราชบัญญัติ
การเลือกตั้ง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการ
เลือกตั้ง พ.ศ. ๒๔๕๔ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ตอนที่ ๕๑ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ สิงหาคม ๒๔๕๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเลือกตั้ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ต้องเป็นผู้มีสิทธิเป็นผู้เลือกตั้งตามมาตรา ๑๓ ไม่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗ และต้องเป็นผู้ไม่เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท กับต้องไม่คุณสมบัติเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ด้วย ก่อ

ตอนที่ ๕๑ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ สิงหาคม ๒๔๕๕

(๑) อายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์ในวันแรกแห่งระยะเวลาซึ่งกำหนดให้ทำการเลือกตั้งในพระราชกฤษฎีกา

(๒) มีความรู้สอบไล่ได้มัธยมปีที่ ๖ หรือกว่านั้นขึ้นไปตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือมีความรู้ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการรับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่านั้น หรือเป็นข้าราชการประจำตั้งแต่ชั้นโทขึ้นไป หรือมีช้อย่างอื่นซึ่งคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนรับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่าชั้นโทขึ้นไป หรือเคยเป็นข้าราชการประจำตั้งกล่าวมาข้างต้นและมีได้ถูกไล่ออกหรือปลดออกจากราชการโดยมิได้รับบำเหน็จบำนาญ

(๓) บิดามีสัญชาติเป็นไทย”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี